

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

<p>Előfizetési árak: Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona. Negyedévre . 2 korona 50 fill. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Felelős szerkesztő: Bárvarth Gyula.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Igmándy-utca 60. szám. Kéziratot vissza nem adunk. Nyílt-tér garmond sora 20 fill.</p>
---	--	---

Emlékezzünk, — ünnepeljünk!

(B) Szerte az országban lázas izgatottsággal készülődnek megünnepelni, hazánk nagy fiának Kossuth Lajos születése napjának 100-ik évfordulóját.

Már lapunk mult számában mintegy lelkesítőül és buzdításul közöltük ama gyönyörű, szózatot a Magyar nemzethez melyet nekünk az ország szívéből a fővárosból küldöttek.

Reméljük, hogy² t. olvasóink és a közönség e lelkes szózat hatása alatt állva; de nem csak ettől, hanem tudva a fővárosi lapokból is, hogy szeptember 19-én lesz azon nagy nap, melyen 100 évvel ezelőtt a magyarok Istene nekünk adta Kossuth Lajost. Tehát öntudatra ébrednek és teljesítik hazafiasság kötelességüket — meg ünnepelik e napot.

Azt hisszük hogy mindezeket megirni fölösleges. Mert a nép az ünnepel. De ha ünnepel, vezetőre van szüksége. Ki legyen a vezető? Természetesen a városi előjáróság!

Mi még idejekorán proponáljuk ezt. Vegye kezébe más városok példájára az előjáróság a tanács (a képviselő testület) az ünnep rendezését. Erre kérjük őket. És el is várjuk, mert ez tiszte hivatása kötelessége. Ez alól kibujni nem lehet sőt nem is hisszük, hogy ez még valakinek eszébe is jutna. Járjon elől jó példával a város képviselő testülete. Hivjanak egybe mielőbb közgyűlést, hogy ott az ünnepély módzatait megbeszéljék. Hívják fel az egyesületek Olvasó egyesület, Polgári kaszinó, Polgári kör, Kath legény egyesület, tűzoltó-testület stb. egyesületek, azonkívül mindkét nőegylet figyelmét, hogy járuljanak hozzá az ünnepély minél

sikeresebbé és inpozansabbá tételéhez.

Egészítse ki magát a képv. testület a polgárokból az arra hivatott emberekből egy rendező bizottsággá, melynek feladata legyen ez ügyben eljárni. Hívja meg a város a kerület szereltesztelt orsz. gyűlési képviselőjét Olay Lajost a vidékki notabilitásokat, a kerület polgárait, párt külömbőség nélkül. Kérjenek fel ünnepi beszédek, szónoklatok és szavalatok tartására arra alkalmas férfiakat, szintén pártkülömbőség nélkül, mert ez nem politika, ez nem egy párt, ez nem egyes emberek ünnepe, hanem mindnyájunké, szegényé — gazdagé, uré paraszté egyformán.

Ünnepelni fog, ünnepelni kell ezen a napon minden magyar hazafinak és honleánynak, kiből csak hazája függetlenségét, szabadságát szerető forró szív dobog.

Nem szabad ez ünnepélyről hiá-

Évek multán.

Hosszu évek multán ellátogattam oda abba a kis városba, melyben annyi boldog évet gyermekkorom gondtalan éveit töltöttem.

Mennyire megváltozott minden. Az ósdi házak helyén díszesek emelkednek, az utcák girbe-görbesége eltűnt, nem lepi be por.

Istenem milyen kedves emlékek! Hogy masiroztam pajtásaimmal az utca porában, fejünkön a magunkkészítette csákovával, oldalunkon a fakereszt karddal. Milyen kedves büszke hadsereg volt! Trombitásunk, zászlóvivőnk, dobosunk volt, azonkívül tisztjeink és közkatonáink valának. Jól emlékszem, én voltam mindig a generális. Mily dőlezzegen

fesztive jártuk be a kis várost. Ha ösmegőssökkel találkoztunk, katonásan szalutáltunk. Boldogok voltunk.

Most, hogy visszatértem ismét, nem talállok senkit a régi jóismerősök közül. Pedig itt voltak, lépésről-lépésre látok embereket, de bizony nem vélem bennök felismerni a régi ismerősöket. Vagy én változtam, vagy ők vagy mindannyian. Oly idegennek érzem magam itt, hol oly hosszú ideig otthon voltam.

Hogy szeretnék ismét apró emberke lenni ebben a pillanatban. Hogy is ne. Hiszen akkor nem lennék oly idegen, hogy még a Mihókék bodri kutyája is megugat. Haj hálátlan eb. Pedig hányszor ettettem kezemből, hányszor rakosgattam, tartogattam neki össze a esonthulladékokat. Annyira gondoskodtam róla, hogy végtére egészen odaszó-

kott hozzáunk s minden evésidőkor ott lebzset az asztalunk körül. Bánt, hogy most megugat.

Bodri! — szólítom a régi szeretetteljes hangon, — gyere ide, na gyere ide te édes, te hű kutyáeszkám.

Bodri megösmér, elhagyja az ugatást s öröm teljes esaholással ugrik reám, nyaldos-sa kezemet, arczomat s én oly boldogan, oly örömmel engedem s ölelem magamhoz.

A nagy nyalásra egy öreg lópörödött ránczos képű néni jött elő.

— Bodri te! . . . Hé, kit keres?

Összerezzenem, a hang oly ismerős volt de az arez, az idegen. Nem mégsem. A hogy előbbre jött megismertem, A Mihókéné volt, a kit én Erzsók néneinek hívtam. Megszólítottam.

— Ne ijedjen meg néneamaszony, jó

FRIEDMANN KÁROLY PÉCS, Siklósi-országut 44. sz.

Legnagyobb és legolcsóbb
BUTOR-RAKTÁRA

kárpitos és diszító üzlete.

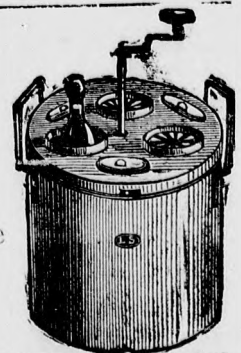
Minden államban szabadalmazott
KÉZIJÉGGÉP

kizárólagos raktára Baranya és Somogy m. részére

10 percz alatt jég készíthető.

Előállítás költsége semmi!

Felvilágosítások és árjegyzék ingyen. 70 frt tol 1000 frtíg

nyozni a magyar nőknek sem. Azoknak a magyar nőknek, kiknek édes anyjuk vagy nagyanyjuk annak idején midőn Kossuth apánk nemzet megváltó nagy munkáját végezte hazánk dicső nagyjaival és a honvédekkel a dicső félistenekkel, kiknek akkor lépést csináltak ők, élelmiszert, pénz áldozatot a sebesültnek gyógyírt adtak és ápolták őket. A hősöknek pedig rózsás ujjakkal háromszínű kokárdát varrtak és tüzték kebleikre.

Ma azonban hála a mindenhatónak csak az utóbbira van szükség a külsőjelvényre, a kokárdára, hogy a benső érzélem jólehet nem a hősök, hanem a hazájukat szerető polgároknak honszerelme és tisztelete eképpen külsőleg is megnyilvánuljon.

Varrjatok tehát rózsás ujjaitokkal magyar asszonyok mint anyátok, kokárdát e napra és tüzzétek fel a honszerelemtől dobogó kebleitekre, valamint a miénkire is — a magyar honfiakéra.

És ünnepeljétek velünk egész családotokkal kicsiny gyermekeitekkel. Hozzátok el a gyermeket is ez ünnepélyre, hogy a minden iránt oly fogékony gyermeki szívekbe is beplántálódjék e napon, mindazon buzdító és lelkesítő beszéd mely elhangzik arról a nagy emberről akit méltatni fogunk Kossuth Lajosról.

A történelem az élet mestere az igazságnak világa, jó néha felfrissíteni az emlékezetet. Ezt Ő mondta. Tehát

szándékkal jöttem ide kigyelmelekhez. Ugy, hogy ide sem jöttem volna, ha Bodri nem figyelmeztet rá, hogy nem illő dolog elkerülni a régi jó Erzsók néni.

Az öreg asszony csodálkozva nézett rám, mert hogy nevén szólítottam.

— Hm! — dörmögött — aztán honnan is tudja őcsémuram az én nevemet?

— Ne csodálkozzék ezen nénémasszony, mert hát én vagyok Bandi, Mártonffy Bandi.

No volt erre öröm. A jó öreg Erzsók néni sovány asszott kezeivel átnyalábolta fejemet s olyant czuppantott arcomra, mint akkor régen, mikor még az ölében tartva, dudolgotott. Aztán hirtelen bevonszolt a házba.

— Lányok, ehol hozok valakit, ni. Találjátok el, ki ez?

— Ne sokat találgassátok vettem át a szót, — Mártonffy Bandi vagyok.

— Huh, hogy ugrottak föl a lányok. Majd szétszedtek az első pillanatban, de aztán szégyenkezve rebbentek széjjel. Hát hogyisne; nagyokká nőttek ők is meg én is.

Most néztem csak meg őket jobban. Gyönyörű szép lányokká serdültek mindak-

ébreszük fel mi is a bennünk szunyadó érzelmeket, mutassuk meg e napon egy szívvel lélekkel *vallás és pártkülömbőség nélkül*, hogy magyarok vagyunk!

Szigetvárnak nem szabad ez ünnepelésben utolsó helyen állni, ezt nem szabad meg tenni hős Zrinyi utódainak, ki maga is a hazáért a szabadságért küzdött.

Szigetvár város előjárósága és tanácsa, Szigetvár és vidéke polgárai, erkölesi testületei, ismét arra kérünk beneteket, kövessetek el mindent, más városok példájára, e nap minél fényesebbé tételére. Mutassuk meg a külföldnek, hogy él Magyar áll Buda még. — Hogy lakik a hármás bérczek alján egy magyar nemzet, mely nem felejté hanem megbecsüli és egy szent napon, mint egy egész nagy család egybeforrva a honszerelme lángjától ünnepli Második messiását!

Hangozzék el e napon egy eget földet rázó üdvkiáltás enép ajakáról, Kárpátoktól Adriáig. Hogy hadd hallja meg az egész világ, és hadd tudják meg, hogy a magyarnak nagy ünnepe van ma, — És hogy ezer éves fennállásunk óta sem változtunk meg, hogy vagyunk és élünk.

ten, az alatt a tiz esztendő alatt, hogy elkerültem onnan.

Akkor még a nagyobbik, a Klára kilencz éves lehetett s a kisebbik a Rózsai nyolecz esztendő. És most mindkettő nagy lány. Sugár az alakjuk, lenge a járásuk. szőke hajjal, kék szemmel, rózsás arcuzal.

— Na lányok — mondám — talán nem is illő, hogy én tegeződök veletek, anynyira megnőtöttek.

— Jól van na — szólt az öreg asszony — csak tedd, ha kedved telik benne, nem árt az a lányoknak.

— Ha így van, szervusztok lányok, — szóltam — és egyszerre fogtam meg mindkettőjök kezét. — Hát mondjátok el mi történt az alatt az idő alatt, hogy el voltam.

Leültünk. Bodri egyre ott lebzelt körülöttünk, nem tudott betelni örömeiben.

Mig Erzsók néni kiment valami harapni való után nézni, addig a lányok elmesélték, hogy az apjuk két esztendeje meghalt. Mig élt sokszor emlegetett engemet velük együtt. Rátértek a régi pajtásokra. A lányok közül sokan férjhezmentek, a fiuk megházasodtak. Se vége se hossza nem volt a sok beszélni valónak. Miközben hallgattam édes

H I R E K.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A m. kir. belügyministerium vezetésével megbízott minister elnök, *Schettl* Alajos gyöngyösmel-leki s. jegyzőt! anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki megbízván őt a születési, esketési és halálozási anyakönyvek vezetésével.

— **Ujsegéd-tanító.** A szigetvári iskolaszéknek e héten tartott ülésén az új s. tanító állásra *Szabó* Gyula helybeli lakost választották meg.

— **Tűz.** volt f. hó 11-én d. e. 11 órakor Zádor községben. *Bergán* Mihály tulajdonát képező félszer és pajta lett a lángok martalékává. A kár 778 kor. Biztosítva nem volt. A tűz oka eddig ismeretlen.

— **Meghívó.** A „Somogyvármegyei tanító egyesület“ 1902. évi rendes közgyűlését augusztus hó 28-án Szigetvárott tartja meg. Melyre az egyesület tagjait, valamint somogyvármegye minden tanítóját és tanügybarátait tisztelettel meghívjuk. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. főjegyzői jelentés. 3. Pénztárnoki jelentés és pénztárvizsgálóbizottság kiküldése. 4. Elnök-és főjegyző választása. 5. Az egyesület alapszabályainak módosítása. 6. A pénztárvizsgálóbizottság jelentése, költségvetés és segélyezés. 7. Tagok fölvétele. 8. Indítványok, (Ezek a gyűlés kezdete előtt írásban benyújtandók.) 9. A jövő évi közgyűlés helyének és idejének megállapítása. A közgyűlés kezdete d. e. fél 9 órakor. Közgyűlés kezdete előtt kaposvári kartársaink kezdeményezése s közreműködésével a „Zrinyi-emlék., megkoszoruzása. Elszállásolás végett a gyűlésen résztvevő tagok *Farkas* Gyula, szigetvári tanítótársunkhoz forduljanak; ő nála lehet jelentkezni köz-ebédre is (4 fogás, fél 1. bor és 1. üveg szikvíz), amelyen egy teríték ára 2 korona 40 fillér. (Kettő korona 40 fillér). Kelt Csurgón, 1902. augusztus 10-én *Bárány* Gyula, elnök. *Horváth* József, főjegyző.

— **Birkát lopott** *Takács* József Alsóbo-gát pusztai uradalmi gulyás, gróf *Somsich* Imréné birtokán. A gulyás a lopás óta nyomtalanul, birkástul együtt eltűnt.

feeségésüket, a mult kedves emlékeinek a földidézését, kicsordult a könny szememből, a viszontlátás örömkönnye.

Egy hétig maradtam ott. Soha sem felejttem el azt a hetet. Vissza idéztük azokat a gondatlan derűs idöket, melyeket mint gyermekek töltöttünk együtt. Éppen úgy örültünk egymásnak mint akkor, vagy tán nehezebben.

Bizony nehéz, fájdalmas és szomorú volt a válás, mert beleszerettünk egymásba a Rózsai meg én.

Egy nappal elutazásom előtt sétálni mentünk a szántóföldek felé. Én Rózsival, Klára az anyjával ment.

Gyönyörű holdvilágos est volt. A hogy karöltve mentünk s beszélgettünk, előhoztam távozásomat; — oly nehezen távozzom ugy sajnállak itt hagyni Rózsikám.

Hallgatott.

Mond nem bánod e, hogy elme-gyek?

Nem felelt.

— Látod Rózsika én inkább szeretnék itt maradni veled örökre, mert szeretlek!

— **Halálozás.** *Littke* József, Magyar ország egyik legjelesebb iparosa és kereskedője, pécsi pezsgő gyáros és a pécsi kereskedelmi és iparkamara elnöke hunyt el a héten. Temetése óriási részvét mellett folyt le.

— **Az iparos tanoncok munka kiállításán, az ipartestület helyiségében** mintegy 40-50 tárgy van kiállítva. Valóban igen szép munkákat láttunk ott. Többek között szép, asztalos, bogár, cipész, eszmadia, köteles, lakatos, nyomdász, borbély, szíjártó, szabó, kovács stb. munkákat. Elismeréssel adózunk az ipartestület vezetőségének a kiállítás rendezéséért, — valamint az iparos tanoncokat is dicséret illeti, a kiállított szép és jó munkákért.

— **Nagy Boldog - Asszony ünnepe.** Augusztus 15-én pénteken ülte meg a [kath. egyház Nagy boldog - asszony ünnepét. E napon a tőlünk fél órányira [fekfő Turbékban bucsu volt, melyre ugy a környékről, mint mesze vidékről tödult a kivök serege.

— **A vivóteremben.** Akik lovag Zolnai *Zobnay* Viktor vivó termét látogatják, már eddig is szép eredményt értek el a kardvívásban. A mester a legnagyobb lelkiismeretességgel oktatja tanítványait. Iskolája valóban rezon iskolának nevezhető. Nem mu'asztathatjuk el, hogy ismételtlen föl ne hívjuk az érdeklődő intelligencia figyelmét, mert még mo t is belehet lépni a kurzusba. A mester kitünő oktatása pedig garancia arra nézve, hogy bárkit is jól megtanít vivni.

— **Elhagyta a családját.** *Jámbor* Péter szabadszállási születésű 52 éves nős 5 gyermek atyja kinek foglalkozása napszámos ne-jét és gyermekeit elhagyta s ismeretlen helyre költözött, vagy elveszett. Most a kaposvári rendőrség körözteti.

— **Betöréses lopás.** Tabon *Lőrincz* János, Antal Imréné házába behatolván, annak zárt szekrényét feltörte s több fehér neműt 40 kor. 60 f. értékben elloptott. A betörő tolvaj a bűnvádi eljárás során megszökött, most a kaposvári kir. törvényszék keresi.

Kikapta a karját az enyémből.

— Haragszol Rózsikám?

— Nem . . . nem haragszom, de . . . de szeretlek, — suttogta miközben tekintetét a földre veté.

— Nézz rám Rózsikám! Én elmegyek, de ígérem, hogy visszajövök érted. Várj türelmesen s légy hü.

— Hü leszek!

— Másnap elutaztam.

Azóta ismét elmúlt sok esztendő, s most, hogy vissza-vissza gondolok Rózsira, ki már régen ott pihen, hol nincs fájdalom, szenvedés, bú és bánat, lelki furdalást érzek, valami úgy bánt, valami úgy fáj . . .

Miért is hagytam várni, várni, miért nem maradtam ott nála, vagy miért nem vittem magammal. Miért is hagytam várni! . . .

László Andor.

— **78 gazda termése leégett.** Szulokban f. hó 9-én d. után, daczára a dühöngő szélvésznek, csak tovább folytatta a cséplést *Beck* István ottani gözmalom tulajdonos Jóllehet hogy a polgárok és a fűttő is figyelmzették a tulajdonost, hogy állítsa meg a gépet mert baj lesz. — De ő erre rá sem hederített, hanem azt válaszolta, hogy az én felelőseimre csak tovább kell csépelni. — Alighogy ezt kimondta, a gép kéményéből kipattanó szikra lángba borítá az egyik kazalt. Az emberek rögtön oltáshoz fogtak, de a dühöngő nagy szélben az oltás lehetetlen volt. Így történt aztán, hogy egyszerre 78 gazda össze hordott termése lett a dühöngő ellem martaléka és a gép is elégett. A kár a hivatalos becslés szerint 14.600 korona. — A károsult gazdák még elég humánusok, mert csak fele kártérítést kérnek, a lelkiismeretlen cséplőgépet tulajdonostól. Sajnos, hogy egy ember kapzsiságát, most annyi ember sanyli meg.

— **Halálozás.** Nagy csapás érte pénteken Kollin Sámuel helybeli kereskedőt és családját, mert 19-éves *Nándor* [nevű fiát, ragadta el körükből a kérélhetlen halál. — A temetés ma délután 3 órakor lesz az izraellita sírkertben. A mélyen sujtott családnak adjon vigaszt a mindenható.

KÖZGAZDASÁG.

□ Biborhere (*Trifolium incarnatum*).

A bibor-vagy husszinü löhere Olaszországban vadon növe, Francia-, Olasz-, déli Németországban, kivált a Rajna mentén, valamint hazánkban is helyenkint eddig gyéren természetelt növény. Sajnálatos dolog, hogy nálunk e valóban rendkívül előnyös és gazdaságos takarmánynövény eddigelé oly kevéssé van elterjedve, pedig meg vagyok arról győződve, hogy e takarmány növénynek termesztése valóban nagyobb figyelmet érdemel, amit az elmondandókkal igyekezni fogok beigazolni.

Ezen takarmánynövény, melyet én már öt éven át oly kiváló sikerrel természettem, ősszel, augusztus végével vagy szeptember elején vetendő. Ha vetése sorvetőgéppel történik, holdankint (a 1200 öl) 12--15 kg. vetőmag teljesen elegendő, tehát valamivel több, mint a luczerna vagy löherénél szükségeltetik, ami igen természetes, mivel a biborhere magja valamivel nagyobb. A biborhere magja tojásdadalakú, a heremagvak között a legnagyobb 25—3 mm átmérojü. Színe fehér, pirossárga, néha azonban pirosbarna, söt biborszínü. Csiraképességét ugyan hamar, állítólag már a második évben elveszti. Az idősebb mag sötétebb színárnyalatu, amiért is azután mesterségesen, rendszeren kéngőzzel fehéritik. A tisztá mag sulya hektotiterenkint 738 kg.

Vetése tavasszal nem ajánlatos és ha megkíséreltetnék is, akkor is igen korán vetendő, mert a tavasszal elvetett biborhere

csak ugy sikerülhet, ha vetése után gyakran eső éri. A legelőnyösebb viszonyok között az eredmény korántsem oly kielégítő, mint az ősszel végbevitt vetésnél. A biborhere minden védnövény nélkül lesz elvetve és csak egyszer kaszálható.

Én a biborherét sorvető-géppel vetem épp oly sortávolságban mint a luczernát. Még pedig a tarlóba kétszeri szántás után mindig buza előtt s pedig jól szántott, gondosan előkészített talajba. A biborhere nagyon igénytelen, amennyiben nem kíván jobb minőségü talajt, ott is kiváló eredménnyel természethető, ahol más takarmánynövény be sem válanék. Az elvetett mag gyorsan kikel, hamar bokrosodik, a téli fagynak kiválóan ellentáll, tehát jól áttelel.

Megbecsülhetetlen előnye, hogy az időnként felszaporodó egerek benne nagy kárt nem tesznek, mint a luczernában s löherben.

Kora tavasszal a takarmányrozs után igen kiváló és sok zöldtakarmányt szolgáltat, azonkívül még táplálóbb, mint más takarmány.

Etetése azonban már akkor kezdendő, midőn virágbimbója mutatkozik, mert gyorsan fejlődven hamar elvirágzik és virágzás után szára szőrösödvén, ilyenkor az állatok már nem szivesen eszik. Csakis így sikerült ősszes jószágállományomat több mint három héten át csak biborherével kitartanom, miáltal összes luczernámat felszáríthattam és meg takaríthattam, ugy az összes őszi takarmánykeveréket télire besavanyítottam.

Határozottan állíthatom, hogy mióta a biborherét nagyban természettem, takarmány hiányában soha nem voltam, mert a biborhere zöld etetése után annak feleslege besavanyítva bőséges téli *savanyu* takarmányozásra szolgált.

Ha pedig a biborherét magnak hagyjuk, akkor is holdanként 300 kg. magot nyerve a 44—48 fillér — 134—144 korona brutto bevételt, sok és korai szalmát eredményez.

A biborhere termesztését legjobb tapasztalataim alapján ajánlhatom a gazdaközönségnek. Minél nagyobb mérvben üzi bárki is annak termesztését, a fentiek igazságáról és kétségtelen hasznáról annál nagyobb mértékben fog meggyőződni.

Egy gazda.

Kiadja a szerkesztőség

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint
Árak a legujabb jelzés szerint 50 klgm ként értetődnek,

Szigetvár, 1902. augusztus 14-én.			
Buza uj	— K.	6 —	6 30
Rozs uj	— „	5 —	5 20
Árpa uj őszi	„	4 50	5 50
Zab uj	— „	4 80	5 —
Tengeri ó	— „	4 80	5 30
Hajdin ó	— „	5 —	—
Bab ó	— „	5 50	—

Szemüvegek,

orr csiptetők,
ugy sötét színűek nap és por
ellen védők

fali és fürdő hőmérők
nagy választékban jutányos árban kapható

Kozáry Edénél.

1846

1902. tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szigetvári kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a Szigetvári takarékpénztár végrehajthatónak Petrinovics Márkó dráva szt.-mártoni lakos végrehajtást szenvedő elleni 1100 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék, szigetvári kir. jbiróság területén levő Drávafok község határában fekvő drávafoki 249. sz. tjkvbn. A 7 a. felvett 1083/37 hrsz. ingatlanból Petrinovics Márkó B 1 alatti jutalékára 285 kor. — az 1083/129 srsz. ingatlanból Petrinovics Márkó B 1 a jutalékára 334 kor. — a dráva szt.-mártoni 253 sz. tjkvbn. A 1 a. felvett 1 — 13 sorsz. 1/12 telekre 384 kor. és a dráva szt. mártoni 153 sz. tjkvbn. A 7 a. felvett 256 hrsz. 115 számú házra az 1881. 60. tez. 166 §-ának 8 pontja értelmében 543 koronában ezzel megállapított kiktáltási árban az árverést elrendelte, mégis azzal, hogy a drsz. mártoni 153 sz. tjkvi. ingatlanon özvegy Petrinovics Istvánné javára bekebelezett özvegyi jog az árverés által nem érintetik és, hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1902 évi szeptember hó 10 napján délelőtt 10 órakor Drávafok es d. u. tán 2 órakor Dráva szt. márton község jegyzői irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanokbecsárának 10%-át 28 K 50 f. — 28 K 90 f. 33 K 40 f. 33 K 40. és 54 K 30 fil lért készpénzben, vagy az 1881. 60. tez. 42 §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8§-ában kijelölt o. vadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 60. tez. 170 §-a értelmében a bánatpénznek abiróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár 1902. évi június hó 19-én. a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Batta

kir. járásbíró.

Az idényről visszamaradt
selyem, szövet, batist, zefír és karton maradékok,

valamint

az összes nyári cikkek,
**továbbá kitűnő jó minőségű
vásznak**

rendkívül olcsón kaphatók

**Deutsch Dávid fia czégnél
SZIGETVÁROTT.**

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár.

Elvállal hulla szállítást vasuton és saját gyászkoocsiján, minden irányban.

Raktáron tart:

ércz és fa koporsókat, sirkoszorukat és szemfedőket nagy választékban.
Különösen ajánlja ércz koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

**Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.**